

— Παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, υπό το φως των όσων εκτίθενται στην απόφαση της Επιτροπής να εγκρίνει το εθνικό σχέδιο κατανομής για το Ηνωμένο Βασίλειο.

Προσφυγή της 6ης Ιουλίου 2007 — Weiler κατά ΓΕΕΑ — CISQ (Q2WEB)

(Υπόθεση T-242/07)

(2007/C 211/83)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Dieter Weiler (Pulheim, Γερμανία) (εκπρόσωποι: V. von Bomhard, T. Dolde και A. Renck, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: CISQ Federazione Certificazione Italiana Sistemi di Qualità Aziendali

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) υπ' αριθ. R 893/2005-1, της 29ης Μαρτίου 2007, και
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα και να επιβάλλει συναφώς την καταβολή των εξόδων για την παρέμβαση ενώπιον του τμήματος προσφυγών στο καθού και στην παρεμβαίνουσα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται η ακύρωση: Το λεκτικό σήμα «Q2WEB» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 35, 38 και 42 (κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 2 418 150).

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Ο προσφεύγων.

Αιτούσα την ακύρωση κοινοτικού σήματος: CISQ Federazione Certificazione Italiana Sistemi di Qualità Aziendali.

Σήματα των οποίων δικαιούχος είναι η αιτούσα: Το λεκτικό σήμα «QWEB» για υπηρεσίες της κλάσης 42 (κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 1 772 078), το εικονιστικό σήμα «QWEB» για υπηρεσίες των κλάσεων 35, 38 και 42 (κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 1 871 201) και το λεκτικό σήμα «QWEBMARK» για υπηρεσίες των κλάσεων 35, 38 και 42 (κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 1 771 963).

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Ακύρωση του σχετικού σήματος.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως που προβάλλονται με την προσφυγή: Παράβαση του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94⁽¹⁾, διότι τα εμπλεκόμενα σήματα δεν εμφανίζουν οπτική, φωνητική και εννοιολογική ομοιότητα και επιπλέον υπάρχουν αρκετές διαφορές μεταξύ των σχετικών σημείων, ώστε να αποκλείεται ο κίνδυνος σύγχυσης των σχετικών καταναλωτών.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 11ης Ιουλίου 2007 — Δημοκρατία της Πολωνίας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση T-243/07)

(2007/C 211/84)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωπος: E. Ośniewska-Tamecka)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση 2007/361/ΕΚ της Επιτροπής, της 4ης Μαΐου 2007, για τον προσδιορισμό πλεοναζόντων αποθεμάτων γεωργικών προϊόντων άλλων από τη ζάχαρη και τις δημοσιονομικές επιπτώσεις της εξάλειψής τους σε σχέση με την προσχώρηση της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Εσθονίας, της Κύπρου, της Λεττονίας, της Λιθουανίας, της Ουγγαρίας, της Μάλτας, της Πολωνίας, της Σλοβενίας και της Σλοβακίας [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2007) 1979]⁽¹⁾, όσον αφορά την Πολωνία·

- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσβαλλόμενη απόφαση καθορίζει τις ποσότητες των γεωργικών προϊόντων που ευρίσκοντο υπό καθεστώς ελεύθερης κυκλοφορίας στην Πολωνία κατά τον χρόνο της προσχωρήσεώς της στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τα οποία υπερβαίνουν την ποσότητα που μπορεί

να θεωρηθεί κανονικό απόδεμα εκ μεταφοράς, και ορίζει ότι η Πολωνία πρέπει να επιβαρυνθεί με το «κόστος για την εξάλειψη των πλεονασματικών ποσοτήτων [...] αυτών των προϊόντων».

Η προσφεύγουσα στηρίζει τη στρεφόμενη κατά της αποφάσεως αυτής προσφυγή ακυρώσεως σε δύο λόγους: παραβίαση του παραρτήματος IV, κεφάλαιο 4, σημείο 4, της Πράξεως Προσχωρήσεως ⁽²⁾, λόγω ελλείψεως εξουσιοδοτήσεως της Επιτροπής να εκδώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

Προς στήριξη του πρώτου λόγου ακυρώσεως η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή υπερέβη τα όρια της εξουσιοδοτήσεως που της παρέχει το παράρτημα IV, κεφάλαιο 4, σημείο 4, της Πράξεως Προσχωρήσεως, καθόσον με την απόφαση τροποποιούνται τα συμφωνηθέντα στην Πράξη Προσχωρήσεως διά της επιβολής χρηματικών ποινών μη προβλεπομένων στην Πράξη Προσχωρήσεως. Επίσης, η προσβαλλόμενη απόφαση έρχεται σε αντίθεση με την απορρέουσα από την Πράξη Προσχωρήσεως αρχή κατά την οποία τα κράτη μέλη οφείλουν να μεριμνήσουν για την πραγματική εξάλειψη των πλεονασματικών ποσοτήτων γεωργικών προϊόντων των ευρισκομένων υπό καθεστώς ελεύθερης κυκλοφορίας εντός της επικράτειάς τους κατά τον χρόνο της προσχωρήσεως.

Προς στήριξη της αιτιάσεως περί παραβιάσεως της αρχής της αναλογικότητας η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι επιδιωκόμενοι με την προσβαλλόμενη απόφαση σκοποί είναι αντιφατικοί και νομικώς αδικαιολόγητοι. Επίσης, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν συνιστά μέσο πρόσφορο για τον υπολογισμό του κόστους εξάλειψεως των πλεονασματικών ποσοτήτων. Επιπροσθέτως, η προσβαλλόμενη απόφαση περιέχει σημαντικά λάθη όσον αφορά τον προσδιορισμό των πλεονασματικών ποσοτήτων που ευρίσκοντο στην Πολωνία υπό καθεστώς ελεύθερης κυκλοφορίας, παραλείπουσα να υπολογίσει τις πλεονασματικές ποσότητες τις οποίες εξάλειψε η Πολωνία, με δική της επιβάρυνση, μετά την προσχώρηση. Με την απόφαση καταλογίζεται στην Πολωνία το κόστος για την εξάλειψη πλεονασματικών ποσοτήτων το οποίο δεν βάρυνε πράγματι την Κοινότητα, με αποτέλεσμα τον αδικαιολόγητο πλουτισμό της Κοινότητας εις βάρος της Πολωνίας. Εξάλλου, δεν ήταν αναγκαία η έκδοση της προσβαλλόμενης αποφάσεως, καθόσον δεν παρατηρήθηκε καμία διατάραξη των γεωργικών αγορών μετά την προσχώρηση της Πολωνίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και δεδομένου ότι έχει παρέλθει αρκετός χρόνος από την ημερομηνία της προσχωρήσεως. Μολονότι η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται στην Πράξη Προσχωρήσεως, δεν συμβάλλει στην επίτευξη ενός από τους ταχθέντες στον γεωργικό τομέα σκοπούς.

⁽¹⁾ ΕΕ L 138, σ. 14.

⁽²⁾ Πράξεις περί των όρων προσχώρησης της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λεττονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ 2003, L 236, σ. 33).

Αγωγή της 13ης Ιουλίου 2007 — Campo de Cartagena κατά Συμβουλίου και Επιτροπής

(Υπόθεση T-244/07)

(2007/C 211/85)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ενάγουσα: S.A.T., «Campo de Cartagena» (Murcia, Ισπανία) (εκπρόσωπος: L. Ortiz Blanco, δικηγόρος)

Εναγόμενοι: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της ενάγουσας

Η ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να δεχθεί με την απόφασή του την αγωγή αποζημιώσεως και να αναγνωρίσει, βάσει του 288 ΕΚ, το δικαίωμα της ενάγουσας να λάβει οικονομική αποζημίωση από το Συμβούλιο και την Επιτροπή εις ολόκληρον συνολικού ύψους διακοσίων ογδόντα οκτώ χιλιάδων διακοσίων τριάντα οκτώ ευρώ (288 238 EUR) και
- να καταδικάσει τα εναγόμενα κοινοτικά όργανα στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι όμοια με εκείνα της υποθέσεως T-217/07, Las Palmeras κατά Συμβουλίου και Επιτροπής.

Αγωγή της 13ης Ιουλίου 2007 — Virsa κατά Συμβουλίου και Επιτροπής

(Υπόθεση T-245/07)

(2007/C 211/86)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Virsa, S. Coop. L. (Murcia, Ισπανία) (εκπρόσωπος: L. Ortiz Blanco, δικηγόρος)

Εναγόμενοι: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων